

Datum *Date*
1998-05-14

Diarienummer *Day book number*
Dnr 98 – 740-DIR

Till *To*

Finansinspektionen

□

Remiss angående ändring av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS1992:19) om beräkning av ränteriskexponering

Finansinspektionen har berett Riksbanken tillfälle att avge yttrande över förslag till ändringar av inspektionens föreskrifter rörande beräkning av ränteriskexponering. Riksbanken har tagit del av betänkandet och bedömt de åtgärder som där föreslås utifrån de eventuella konsekvenser de kan ha på betalningsväsendets effektivitet och stabilitet.

Riksbanken stödjer till stora delar utredningens förslag att lägga en större del av ansvaret att göra känslighetsanalyser av ränteförändringars effekter på instituten själva. Riksbanken tillstyrker förslaget att utöka rapportansvaret till att gälla även kreditmarknadsföretag, sparbanker och medlemsbanker. Riksbanken vill dock understryka att en delegering av ansvaret till instituten att genomföra nämnda känslighetsanalyser lägger ett stort ansvar på Finansinspektionen att utveckla rutiner och metoder för att kontrollera med regelbundenhet, att dessa genomförs på ett korrekt och trovärdigt sätt i berörda institut.

Däremot instämmer inte Riksbanken i Finansinspektionens slutsats om att nuvarande rapportering (FFFS 1992:19) inte fyller en funktion som varningssignal på om ett visst institut tar alltför stora ränterisker. Den nya ränteriskrapporteringen syftar till att kunna ta hänsyn till vilka effekter ett eventuellt parallellskifte i avkastningskurvan får på ett instituts nettoresultat av finansiella transaktioner. Den information som ges i nuvarande FFFS 1992:19 kan användas för att simulera resultateffekter av ränteförändringar på löptider utmed hela avkastningskurvan. Ett alternativ till det nya rapporteringssystemet skulle därför kunna vara att institutens känslighetsanalyser görs för t.ex. tre olika räntescenarier, av vilket ett kan karaktärisera ett parallellskifte, ett en brantare avkastningskurva och ett en flackare.

Finansinspektionen föreslår också att absolutvärden av ränterisker i olika valutor skall summeras utan hänsyn till korrelationer mellan ränterörelser i olika länder. Enligt Riksbankens mening ger en sådan rapportering inte en korrekt bild av ränteriskexponeringen under normala, d.v.s. relativt stabila internationella makroekonomiska förhållanden. Under instabila makroekonomiska förhållanden karakteriserade av relativt hög internationell valuta- och räntevolatilitet, kan dock den föreslagna mätmetoden anses vara korrekt. Detta eftersom korrelationen mellan ränterörelser i olika länder tenderar att bli mycket hög under förhållanden karakteriserade av betydande marknadsoro. Riksbanken menar dock att resultateffekter av ränteförändringar under normala makroekonomiska förhållanden är viktig information för berörda myndigheter. Det skulle därför vara av intresse att instituten redovisade två ränteriskmått, ett där korrelationer mellan ränterörelser i olika länder beaktas och ett där dessa korrelationer inte vägs in. Rapportbördan på instituten torde inte öka nämnvärt genom ett sådant förfarande eftersom kapacitet för båda mätmetoderna borde finnas, åtminstone i de större instituten.

Slutligen menar Riksbanken att det vore värdefullt med ett helhetsgrepp på institutens marknadsrisker där de åläggs att presentera känslighetsanalyser avseende aktiekurs-, valuta- och ränterisker. Dessa risker är sannolikt ofta samvarierande, exempelvis gäller detta ränteuppgångar och aktiekursfall. Ett sådant helhetsgrepp skulle på ett bättre sätt bidra till att ge indikationer om vilka institut som tar så stora risker att solvensproblem kan riskeras vid kraftiga rörelser på marknaderna, samtidigt som det skulle bidra till prioriteringen av de operativa tillsynsinsatserna.

Beslut i detta ärende har fattats av vice riksbankschefen Stefan Ingves efter föredragning av Per Lilja.

Stefan Ingves

Per Lilja